AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

1 MEI.

De socialisten hebben wederom getracht den eersten van Bloeimaand door optochten enz. te vieren. Het was de derde maal dat op dezen dag ingevolge het besluit van het socialisten-congres te Parijs in 1889, een internationale demonstratie werd gehouden met de invoering van den achturigenarbeidsdag tot eisch. De beide vorige malen was de deelneming verre van algemeen. In Engeland b. v. verkoos men nergens den arbeid te staken en stelde men de demonstratie tot den eerstvolgenden Zondag uit; in Duitschland bepaalde men zich op verscheidene plaatsen tot het houden van een bijeenkomst des avonds. Betrekkelijk zeer gering was het aantal socialistische werklieden, dat zich aan het in 1889 gegeven wachtwoord hield, niet werkte en op demonstratieve wijze door de straten trok, waardoor het op verschillende plaatsen in verschillende landen tot botsingen met de politie kwam.

Dit jaar nu viel de 1e Mei op een Zondag en het vermoeden was dus gegrond, dat de deelneming thans veel grooter zijn zoude dan ten vorigen jare. Men behoefde nu geen dag te verzuimen, zooals in '90 en '91 en liep dientengevolge geen het gevaar door den patroon te worden weggezonden, wanneer men zich bij de demonstratie ten gunste van den achturigen arbeidsdag wilde aansluiten. Maar daardoor verloor de dag ditmaal ook het karakter, dat op de te Parijs gehouden bijeenkomst was bedoeld. Wat beoogd werd, was van den 1en Mei te maken een *strike*-dag een dag, waarop men aan de Maatschappij zou doen gevoelen, dat alles stilstond, wanneer de werkman, *in casu* de *socialistische* werkman, dit wilde. De grootste macht, de groote invloed van het socialisme moest aan de wereld worden getoond en blijkbaar stelde men zich hiervan te Parijs zeer veel voor. Men deed het bijna voorkomen, alsof een omwenteling op til was en het socialisme zijn eerste groote overwinning ging behalen op de kapitalistische Maatschappij.

Aan de hooggespannen verwachtingen hebben de feiten niet beantwoord. De arbeiderswereld in haar geheel heeft geenszins gevolg gegeven aan het te Parijs uitgevaardigde parool en zelfs de meeste socialisten achten zich niet daaraan gehouden.

Toch hebben zij dit jaar aan de demonstraties dapper deelgenomen en de toebereidselen, die zij er voor maakten sloegen menigeen den schrik om het hart. Het bleek later dat die vrees onnoodig was geweest. De berichten, die de amerikaansche couranten over den 1en. Mei meedeelen, zijn zeer geruststellend. Wij laten er eenige volgen en wenden het eerst den blik naar Parijs.

Daar was het een dag van onnoodige vrees, schrijft de Parijzer correspondent van de *Temp.* Zelden heeft Parijs zulk een rustigen Zondag beleefd. Er heerschte een beangstigende rust die een melancholische stemming bracht; de politie bewaakte alle openingen waar een bom kon gelegd worden. Vele openbare gebouwen waren gesloten, de weinige opene theaters slecht bezocht. De salons waren leeg en vele diners werden afgezegd. Op alles, zelfs op het ergste was de militaire macht voorbereid. Toch liep alles rustig af. De omstandigheid dat de prins van Wales den arbeidersdag in Parijs doorbracht, stak menigeen een riem onder het hart. Toen men hem zoo rustig langs de Boulevards en door de voornaamste straten der stad zag wandelen, begon men moed te krijgen, die niet weinig vermeerderd werd, toen men wat later den Engelschen gezant, in gemoedelijk gesprek met den Secretaris van het gezantschap gewikkeld, door de Champs-Elysées zag wandelen. De anarchistische bijeenkomsten liepen eveneens zonder rustverstoring af, en de menigte die zich in den namiddag op de Place de la Concorde verzamelde, werd spoedig verspreid. Des avonds te 9 uur was alle verbod tot het houden van openbare vermakelijkheden opgeheven en ging Parijs weder zijn gewonen gang.

In andere groote steden van Frankrijk, liep alles eveneens rustig af; slechts in Tours, Toulon, Marseille en in de kathedraal van Chartes kwamen ongeregeldheden voor. Het koude en regenachtigeweder beroofde te Berlijn duizenden arbeiders van het genoegen dat zij zich voorgesteld hadden van een buitenpartij op den 1sten Mei. Ontevredenheid was op het gezicht der berlijnsche werklieden te lezen toen de langverwachte dag met zwaren regen en scherpen, snijdenden wind het land binnentrok. Van buitenpartij kon geen spraak meer zijn en alles verzamelde zich in de lokalen waar Socialistische redevoeringen gehouden werden. Niet minder dan 24 vergaderingen van dien aard hadden dien dag in Berlijn en omstreken plaats. Alles ging echter overal zoo rustig toe, dat er 's middernachts nog uit geen enkele streek van Pruisen berichten van ongeregeldheden werden vermeld.

Plechtig mag men zeggen, werd de eerste Mei door de arbeiders te Londen gevierd. Ten 10 in den morgen kwamen uit alle wijken der stad groote scharen begeleid door lustige muziek en vliegende vanen aanstroomen en begaven zich naar de bepaalde plaats van samenkomst. Hier stelden zij zich in orde en trokken in één lange rij op naar het Hyde-Park. Het was inderdaad een aangenaam en opwekkend schouwspel, die arbeiders daarheen te zien trekken in feestgewaad met rosetten en andere versierselen in het knoopsgat, terwijl hun vroolijke trekken en hun lichte marsch den goeden indruk niet weinig verhoogde. Het aantal deelnemers aan deze reusachtigen optocht werd op vijfhonderd duizend man geschat.

Volgens het vastgesteld program werden in het Hyde-Park redevoeringen gehouden na afloop waarvan de menigte rustig uiteen ging. In geen enkele groote stad van geheel Engeland hadden ongeregeldheden plaats.

Tot het voorkomen van alle rustverstoring had de Regeering van Italië strenge maatregelen genomen. Alle openbare vergaderingen op den 1sten Mei waren verboden, zelfs particuliere werden niet toegestaan, ten zij men de zekerheid had dat men geen enkele ongeregeldheid te vreezen had. Hierbij werden alle personen die als gevaarlijk bekend stonden door de politie bewaakt; de garnizoenen waren zóó versterkt dat zij iedere socialistische uitspatting oogenblikkelijk konden smoren. Het garnizoen van Rome was met twee bataillons vermeerderd en ieder soldaat ontving bevel niet zonder revolver op appèl te komen. Bij zulke ongehoorde maatregelen is het geen wonder dat de eerste Mei te Rome rustig is voorbijgegaan; zóó rustig dat koning Humbert op zijn gewoon uur zijn dagelijksche wandeling door de met groote menigte gevulde straten der stad deed, waar hij overal werd toegejuicht. Toen tegen den avond zware regenbuien nederplasten waren de straten in een oogwenk als uitgestorven.

Iets onrustiger liep de 1 Mei in België en Spanje af. Hier kwamen eenige ontploffingen voor, waarvan vijf of zes menschen het slachtoffer werden. Een rijtoertje dat de Ko-

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan

CAZA DI LEÓN

Continuación di Capítulo III

Gordón a kedá ketoe ora él a tendé e nomber ayí mencioná, i també ora senjor Rogers a keda pará pensativo, e capitán a suplikéle di mandá yamá e hoben Mortimer; pasobra él tabatin un cos interesante di participéle.

— "El no ta na pueblo awé;" senjor Rogers a contestéle. "Awé mainta mi a weitéle subí cabai bai, i mi ta sigur koe él no bolbé ainda; ma lo mi percurá pa nan doenéle respondi tan pronto él ta di regreso. Entretanto bam mesa; Alice lo ta curiosa pa sabi ki contestación su 'tata severo a doená e capitán valiente. Después di comida, mi tin ainda hopi cos di arreglá pa e caza koe lo toemá lugar maján."

— "¿ I ta caza di kiko lo tá, papá Rogers ?"

— "¡ Di león únicamente !" e anciano a contestá, i él a keda ta observá ki impresión e nobo ayí lo haci riba e inglés.

"¿ Lo bo no bam també, capitán ?"

— "¡ Naturalmente !" Gordón dici.

"Ma sin embargo ta stranjá mi, koe ainda tin león aki."

— "Ta masjá anja nos no a mirá ni un; scopet di misionéronan a haci nan toer huí bai. Ta algun tempoe koe un dos ó tres di nan a bolbé presentá, i no más ayera nochi nan a hortá dos bicé di mi bai. Pa nos mes seguridad, nos tin di cabá coe nan i p' esai mi a invitá toer homber hábil di pueblo di toemá parti den e caza."

— "¿ I bo ta riscá bai largá e lugar aki enteramente sin defensa ?"

— "¿ Kende lo tribi bin atakéle ? Nos ta na bon amistad coe e crióljonan, i Tall William, koe a yená toer e regionnan di Kay coe terror, lo wardéle di bin sinjá kende nos tá."

Gordón no tabata sabi kiko haci; él a resolvé di no bisá koe él a mirá e bandidonan i él a poné toer su confianza den dje Amakoze, koe di sigur lo mandéle inmediatamente noticia, tan pronto él yegá na sabi koe e pueblo ta amenazá pa un atake dje bandido.

Anochi a trascurrí liger pa e familia dichosa ayí. Hasta e noticia koe e hoben Mortimer no a regresá ainda, no a inquietá nan, como su mes tata dici, ora nan a bin puntréle pa su jioe, koe e hoben sá keda frecuentemente un anochi fô di cas, ora interesnan di misión obligéle di bai na e pueblonan lehano dje crioljonan.

Apenas di día a habri, koe ya toer e hombernan dje Estación-misionera tabata reuní den e veranda grandi dje cas di senjor Rogers; ta almorzá lo ke Alice a largá preparå pa nan. Alegría tabata den nan cara, i bo tabata mirá aki awor masjá hopi raza representá; e hotentote chiquito i corpulento; e cafre tranquilo i poco papiadó; e habitante di frontera, fuerte i blancoe, ó e descendiéntenan di europeánonan koe a establecé nan aki ta hopi anja, koe ta yamá nan mes "africano," holandés i inglés, un i toer bibá aki bao di protección di iglesia. Nan a haya tendé di engagement dje jioe muger di senjor Rogers, apreciá i stimá pa nan toer; toer hende tabatin masjá carinjo p' éle, "e rosa blanca di corazón caritativo," i un hoerá duroe a recibí senjor Rogers, ora él a parcé coe capitán Gordón, i koe él a presentéle como futuro esposo di su jioe muger.

Gordón tabata admirá koe Flebboe no a parcé te ainda; ni un hende no a miréle ni tende di dj' éle. E capitán conocé fidelidad i perseverancia dje gefe di cáfrenan i asina anto él tabata convencí, koe e bandidonan no tabatin ningún idea di atacá e pueblo, manera senjor Rogers també a suponé ayera anochi. Pasobra si tabata di otro modi, Flebboe ya lo a mandá advertí su amigo. Presencia dje troepa salvahe, na e lugar, camina Gordón i Flebboe a mirá nan ayera, lo mester tabata coe obheto di un otra empresa; podiser pa tabata també únicamente un casualidad. Gordón a desvanecé anto toer e cordaméntoenan inquieto koe tabata torméntéle, i él a entablá conversación alegre i chistosa coe e aldeádonan koe tabata deseéle toer clase di felicidad.

— "Ma ya awor ta mas koe ora di nos bai, senjor Rogers," un dje colónonan di mas antiguo, yamá Drake, dici. "Awor más ó ménos, e leónnan lo a bolbé bai nan cueva, i ta di mihor ora di bai riba nan."

— "Famoso; ¡ vámonos anto, senjores !" Rogers a respondé coe animación.

Nan toer a purá sali pa fó, camina nan cabai ya tabata pará ta spera nan. Ainda un vez más nan a repasá nan frena i silja i bien pronto hinter compañía a salí na galopi. Ainda un vez más Gordón a hizá wowo mirá ventana di su moza: e cortina blanca a halá un poco, i un manoe blancoe chiquita tabata yamá adios coe lensoe; e hoben a tirá un zoenchi na laria i caba su cabai pretoe, bíboe a sali tras dje otronan, acompanjá di gritoe alegre di Hector.

Tabata un delicioso mainta; rocío nocturno tabata briljá riba yérbanan verde, un céfiro oloroso tabata acariciá cara dje cazadornan. Harimentoe i papiamentoe duroe dje jinétenan, resonando den e naturaleza naciente, relinche i pisada dje cabainan, grito duroe i animá dje cachonan, sona i boroto di ármanan, toer esai tabata formá un conjunto tan vivo i animá, koe hasta corazón dje miedosonan a coeminsá birá más valeroso. Gordón tabata gozá. El tabata sintí su mes awé perfectamente dichoso; él taba-

ningin-Regentes in het Park der stad deed, stortten de angstvalligen moed in en herstelde in Madrid weldra de orde die ook in het binnenland niet grootelijks verbroken werd.

Zoo bleek in het algemeen dat de 1 Mei ditmaal meer het karakter van een rustigen feestdag dan van een gevaarlijken demonstratiedag had, en indien de socialisten in dien geest, zonder meer, voortgaan zal het onnoodig zijn zich voor dien dag beangst te maken.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

ZITTINGEN

VAN DEN KOLONIALEN RAAD

op dinsdag, den 10 Mei 1892, tot sluiting van het zittingjaar 1892–1893.

Voorzitter: De Edelgrootachtbare Heer Mr. Sol. C. Henriquez, Procureur-generaal.

De notulen der laatste zitting werden geresumeerd en goedgekeurd.

Angezien deze zitting belegd is met het doel om de vergadering van den Kolonialen Raad over het zittingjaar 1892—1893 te sluiten, zoo verklaart de Voorzitter, door den Gouverneur gemachtigd, na de leden van den Raad te hebben bedankt voor de medewerking, welke zij aan Zhedg. in het belang der kolonie hebben verleend, namens den Gouverneur, de de vergadering over dat zittingjaar gesloten met voorstel om de notulen van de tegenwoordige zitting terstond te resumeeren.

Daar de leden zich met dit voorstel vereenigen, zoo worden de notulen voorgelezen en goedgekeurd, waarna de vergadering uiteengaat.

———

Op Dinsdag, den 10 Mei 1892, tot opening van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1892—1893.

De Gouverneur, begeleid door eene Commissie bestaande uit de Raadsleden P. C. Gorsira, E. D. E. van den Bossche en E S. L. Maduro, de vergaderzaal binnengeleid zijnde, zegt het volgende:

Mijne Heeren!

Sedert ik verleden jaar de eer had even als nu, ingevolge art. 77 van het Regeerings reglement deze vergadering te openen, is in den algemeenen toestand van de Kolonie Curaçao geene belangrijke wijziging gekomen.

Was eene gewichtige verandering ten goede niet merkbaar, toch kan gelukkig ook van achteruitgang niet worden gesproken.

Voor groote rampen bleven wij Goddank bewaard, de gezondheidstoestand was niet ongunstig, en ingevolge de overvloedige regens mocht dit eiland met Bonaire en Aruba zich in een goeden oogst verheugen.

Moest de handel nog steeds zijn ouden bloei missen, toch kwam het voortdurend aanzienlijker verkeer van vreemdelingen daaraan zeer ten goede. Ook in de scheepvaart schijnt meerder leven te bespeuren, getuige het steeds toenemend aantaal stoombooten die onze haven aandoen, getuige ook de meerdere bedrijvigheid bij den inlandschen scheepsbouw.

Het toenemend verkeer van post en telegrafie wijst evenmin op stilstand; terwijl de werkzaamheden tot uitvoering der verleende concessiën voor waterleiding en telephoon-verbinding getuigen, dat ondernemingsgeest en kapitaal op de toekomst der kolonie vertrouwen.

Het onderwijs, zoowel het openbaar als het bijzonder, gaat steeds vooruit. De laatste overgangs-examens hebben voldoende bewezen welke schoone vruchten men op den duur van de daaraan bestede kosten mag verwachten.

Lichtpunten ontbreken dus niet!

Tot mijn groot leedwezen moet ik echter constateeren, dat ik op mijne onlangs gehouden inspectie reis den toestand op de bovenwindsche eilanden nog minder gunstig heb gevonden, dan ik uit de officieele stukken en de berichten van ooggetuigen reeds vermoedde. Die toestand bleek mij zoodanig, dat ik van de indiening der gereed liggende plannen tot wijziging der belastingen aldaar meende te moeten afzien. Wijziging der belastingen kan hier niets baten. Groote veranderingen, ingrijpende maatregelen moeten genomen worden, — willen St. Martin (Ned. Ged.) en St. Eustatius niet geheel te gronde gaan.

Uwe medewerking daartoe zal door het Bestuur worden gevraagd doch wellicht zal het blijken dat niet alle noodzakelijke wijzigingen hier kunnen worden tot stand gebracht.

De grootste bron van inkomen der Kolonie, de Phosphaat-ontginning, vloeide helaas niet zoo rijkelijk als in vroegere jaren. Eene bevestiging van de reeds zoo dikwerf uitgesproken overtuiging, dat daarop niet als op een vaste bron van inkomsten mag worden gerekend,—en dat het oog op vermeerdering van vast inkomen moet blijven gevestigd. Ik meen echter, dat bij den tegenwoordigen maatschappelijken toestand der Kolonie, die vermeerdering eerder door wijziging dan door verzwaring der belastingen moet worden gezocht.

Eene hoelanger hoe meer dringend noodzakelijk gebleken wijziging in de rechtspleging, vooral met het oog op de eilanden is bij het Bestuur in overweging. Voorzooverre Uwe medewerking daartoe wordt vereischt, blijft het op Uwen welwillenden steun vertrouwen.

Voor dien steun, in het verloopen zittingjaar ondervonden breng ik U mijn oprechten dank. Blijf mij dien ook voor het vervolg verleenen. Welwillende krittiek der U aangeboden ontwerpen en ridderlijke strijd bij verschil van meening zijn daardoor zeker allerminst uitgesloten, maar zullen door mij steeds naar waarde worden geschat. Waar verlichte behartiging van het algemeen belang daarvan de eenige reden is, kan dit der Kolonie slechts ten goede komen.

Zoo zij het ons gegeven, onder Gods onmisbaren Zegen, samen veel tot stand te brengen tot heil der Kolonie.

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1892/1893 geopend.

De Gouverneur begeleid door de Commissie verlaat daarop de vergadering.

Op het plein vóór het Raadhuis stond eene door de Schutterij en het Garnizoen geleverde eerewacht.

Op den avond van dien dag onthaalde de Gouverneur de leden van den Kolonialen Raad op een diner waaraan ook eenige andere genoodigden aanzaten.

———

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Teodoro Carbone, J. A. de Haseth Plz., Leah J. Henriquez, G. Jesurun, Francisco Martes, Efraim Marchena, Sigismund Plaater, Martten Senior, Nina Uzcu 2, Rafael Mc. Villasmil, Rafael Villalobos V, Eduard von Baggo, W. van Uytrecht.

NEDERLAND.

Omtrent het bezoek door HH. MM. de Koninginnen aan de kazerne van het regiment Grenadiers en Jagers te 's-Hage gebracht, melde Nederlandsche bladen nog de volgende bijzonderheden:

Circa elf uur reden HH. MM. met hun gevolg de voorplaats der Oranje-kazerne op, waar zij uitstegen en op de binnenplaats door de gezamenlijke officieren werden ontvangen. De standaard, die bij haar binnenrijden tegelijkertijd was opgeheschen, wapperde fier aan den nok van het gebouw.

Namens de gezamenlijke onderofficieren en namens de manschappen, werden HH. MM. door 2 jonge meisjes ieder een fraai bouquet aangeboden, dat zeer welwillend werd aanvaard. Vervolgens bezochten HH. MM. onder geleide van den kolonel Vogel en enkele hoofdofficieren de verschillende gedeelten van het gebouw. Verscheidene chambrées, (soldatenkamers) werden bezocht, waar de hooge bezoeksters voor allerlei zaken een blijkbare belangstelling aan den dag legden. Zoo werd o. a. op de 2e compagnie een man in volledig marschtenue bezichtigd. De bepakking van den ransel en het werken van het repeteermechanisme van het geweer, scheen H. M. veel belang in te boezemen. Verder werden o. a. nog bezocht het historisch museum, waar de vroegere uniformen enz. worden bewaard, en de cantine. Ik heb hooren verzekeren, dat H. M. daar zelfs de koffie, welke daar wordt verkocht, heeft gebruikt. Intusschen deed de Kon. Staf, die op de binnenplaats was geschaard, verschillende melodieën hooren. 't Was ongeveer 1 uur, toen HH. MM. over de binnenplaats, waar inmiddels de grenadiers ter eene, en de jagers ter andere zijde, *en haie* waren geschaard, zich weder naar hare rijtuigen begaven. Onder een luid hoera en terwijl de staf de oude melodie van het *Wilhelmus* speelde, schreden HH. MM., minzaam groetend, de binnenplaats over.

Als bewijs van H. M. hooge ingenomenheid met hetgeen was gezien, werden door Haar alle straffen kwijtgescholden, terwijl allen manschappen door hunne kompagnieskommandanten van die ingenomenheid werd kennis gegeven.

—Aan de *Zutph. Cr.* wordt uit 's Gravenhage gemeld, dat in Juni de indiening van een wetsontwerp op den leerplicht bij de Tweede Kamer kan worden verwacht.

—Naar aanleiding van het verleenen van het grootkruis van den Nederlandschen Leeuw aan den president der Fransche Republiek schrijft een correspoddent der *Daily News* uit Parijs: „De Nederlanders wenschen vooral niet in moeilijkheden te geraken met Frankrijk door daden van hun Gouvernement, die als bijzondere voorkomendheden voor het Drievoudig Verbond zouden kunnen worden opgevat. De jonge Koningin gaat dezen zomer naar Berlijn. De beleefdheid, pas aan den heer Carnot bewezen, heeft ten doel, te laten uitkomen dat dit bezoek slechts een beleefdheid is jegens den nabuur. Het is evenwel geen geheim, dat de Keizer zijn invloed in Nederland tracht te verzekeren, door een huwelijk der jonge Koningin, over zes of zeven jaar, met een lid van zijn familie tot stand te brengen. — Om de beleefdheid van de Koningin-Regentes te beantwoorden, heeft het Fransche gouvernement besloten, een militairen ataché naar 's-Gravenhage te zenden. Eenigen tijd geleden werd die post, als overbodig, afgeschaft.

—Door tusschenkomst van den Duitschen gezant te 's-Hage, is uit Berlijn mededeeling gevraagd der Nederlandsche volksliederen, met het oog op het aanstaande bezoek van HH. MM. de Koninginnen te Berlijn, om aan dat verzoek te voldoen, is aangewezen de kapelmeester Zaagmans, van het 7e reg. infanterie, door wiens tusschenkomst nu het "Wilhelmus" (oude en niewe zetting) en het "Wien Neerlands bloed" voor alle instrumenten gereed worden gemaakt.

—Daar het schouderen van het geweer, ten gevolge van het transformeeren tot repeteerwapen, moeilijkheden oplevert, zal deze beweging bij de met dat geweer gewapende vervallen.

De schildwachten zullen voortaan voor alle officieren, in stede van het geweer te schouderen, het eerbewijs met het "gepresenteerd" geweer doen, zooals tot dusver o. a. alleen voor leden van het vorstelijk huis ge-

---

tin seguridad di Alice su amor; bien pronto nudo di matrimonio lo mará nan; senjor Rogers a bendicioná e unión; ¿kiko más él por deseá? Corazón dje capitán a dirigí un oración ferviente di gratitud na el Señor, koe a disponé toer cos asina bon.

Despues di dos ora di camina e cazadornan a yegá na un espacio grandi, cercá coe soempinja haltoe. Coe prudencia un dje páloenan, sirviendo di heggichi ó porta dje coral di bestia, a ser kitá, i un dje wardadónan a camná yegá cerca senjor Rogers. El a doenéle nobo koe "e maldito leónnan a hortá un dje di mihor vaca moza di leche fô di den coral hiba bai."

— "Esai ta imposible, Jan," senjor Rogers dici; "trankera tin casi seis piá haltoe; sigur bo tabata boerachi atrobe, i bo a larga heggichi habrí ó bo a cerá e vaca afô."

— "Demonio halá mi; koe si no ta over trankera e bestia a pasá, sjon," Jan ta sostené. "Ni holé mi no a holé bebida;" él a continuá, yenando, coe un cuchara chiquita di wesoe, su nanisji coe snuif; ni un gota mi no a bebé, sjon; i ta sigur sigur koe mi a mirá dos dje animálnan; un di nan e chiquito, a hincá su nanisji den trankera di soempinja; cos no a gustéle; podiser algun aranja ó maribonba a pikéle pasobra e leona a sali, gritando i yorando manera un poesji, corré drentá mondi. E otro, e macho, a keda ta camná grunjá rondó di coral.

—"Grunjá noema, Jan ta cordá den dje mes, esai ta menos, ma largá Jan su vácanan na paz; ma di repente mi kier tendé un grito duroe koe mi a keré ta mundoe ta bini abao, i unbé Jan ta mirá un cos ta boelá den laria i cai dos pasoe noema fô di mi; ta e leon, él ta mirá mi, mi también ta miréle, ma nos ningun di dos no ta papiá nada. Caba e leon ta boelá riba e boenita vaca moza, él ta cogéle, manera poesji ta cohé ratón, i ayó! él ta bolbé saltá over di trankera. Mi no corré su tras, sjon, pa motiboe di su cara rabiá."

I Jan no tabata ganjá; distintamente bo por a reconocé den e coral senjal camina él a pasá.

— "Anto e leon mester ta aki cerca," Drake dici; "nos no tin sino di largá e cachónan bai awor, senjor Rogers."

Senjor Rogers a combení coe si; coe toer cuidado nan a bolbé revisá nan carabinanan, nan a hibá e cachonan den coral di bestia bai fregá nan nanisji toer camina e leon a pasá, afin koe nan comprendé, ta kiko nan tin di haci. Caba nan a largá nan bai, i e mes ora e cachónan a sali na carrera, coe nan nanisji abao na suela. E cazadornan tabata sigui nan tras, serio, sereno i silencioso. Bo no tabata tende sino pisada i soplamento dje cabainan. Di golpi e cachó dl más adelanti a coeminsé ta gritá. El a corré derechito bai na cantoe dje rio; e otro cachónan a siguiéle, gritando también; un verdadero concierto di cachó.

— "¡Nan a largá algun rastro bieuw ganjá nan!" Drake dici. "Mirá un cos, solamente e cachó di capitán Gordon i e bulldog di mi no a bai nan tras. Un di boso," él dici coe e criarnan, mester bai huntá nan trecé fô di cantoe di rio; sino awé hinter dia, nan no ta sirbi nos pa nada más."

E orden ayí a ser inmediatamente ehecutá, i nan a lográ coeri coe e cachónan na tempoe fô di cantoe di rio. Entretanto Hector i e bulldog bieuw di Drake a pasá bai e otro banda di rio; na principio nan a keda indeciso ta holé abao, ma poco poco nan a haya más seguridad i porfin nan a rancá carrera, paralela coe curso dje rio. Como terreno aki awor tabata yano, e cazadornan na cabai por a sigui nan dj'acerca. "¿Bo ta mirá e richinan haltoe casi pegá coe cantoe di rio?" Drake a puntra Gordon, un banda di d'éle. "Tené nan vista, pasobra aworo lo bo hayá algo di mirá."

E palabra no a caba cai di Drake su boca koe Hector a coeminsá ta gritá duroe, i toer e otro cachónan a respondéle: na mes tempoe un gritoe, un yoramentoe penetrante, manera di un poesji grandi, a sali fô dje mondi di mimosa, na contestación dje cachónan. Caba e brazanan delegá di páloenan tabata kibra como si fuera un curpa pisá tabata rancá nan fô di otro coe violencia, i un animal grandi a presentá.

— "¡E leona! ¡e leona!" e cazadornan e gritá, "¡hoera, hoera, bam riba dj'éle!"

Nan ta bolbé espoleá e cabainan; wówonan dje cazadornan ta briljá, i cual un torbeljino nan a sintá tras dje animal huyendo, Cada un di nan kier a corré pasá otro; toer tabata haci nan esfuerzo pa ser di promé; e cabainan también parcé tabatin mes zelo koe nan ginete; tabata inutil di espoleá nan; di nan mes nan tabata busca di adelantá otro. Nan cueroe ta lombrú di scuma; clina i raboe ta boelá den laria; nan ta acercando más i más e animal perseguido; ¡nan a alcanzéle! ¡E leona ta stop pará! Respirando coe dificultad, él ta pará delanti dje cachónan koe no ta tribi drentá su curpa pa temor di su gárranan; él a primi su oreanan fini contra su cabez; él a lamantá sintá riba su pátanan dj'atras. i su gárranan dj'adelanti ta listo pa tumbá abao e di promer agresor, coe un golpi duroe; su djentenan blancoe, scherpi ta fô. De vez en cuando él ta dal un grito lastimoso como si fuera ta yamá él ta yamá su senjor esposo na su ayudo.

El ta continuá.

——o——

schiedde. Het eerbewijs voor den jongsten luitenant zal dus in het vervolg gelijk zijn aan dat voor den oudsten generaal en aan dat voor onze beide koninginnen.

— De Antwerpsche bladen bevatten enthousiastische beschrijvingen van de uitvoering door de Stafmuziek van het Nederlandsche regiment grenadiers en jagers, te Antwerpen gegeven. De komst van den Koning, zelfs die van den shah van Perzië, zeggen zij, zou niet meer volk op de been gebracht hebben dan die van dit muziekkorps. Het publiek begroette onze noorderbroeders met hoera's, met hoedengezwaai en hier en daar zelfs hoorde men "Leve de Koningin!" roepen. Verscheidene burgerwachten, die van de exercitie kwamen, bewezen militaire eer.

Van de uitvoering wordt gezegd, dat zij de Europeesche beroemdheid, die het korps bezit, opnieuw bevestigd heeft, en bewezen dat de grenadiers en jagers voor geen *garde républicaine* of muziekkorps der *guides* de vlag behoeven te strijken; het *ensemble* was zelfs beter, wat de uitvoering van klassieke stukken betreft. Eene schoone ovatie viel ten slotte den kapelmeester Van der Linden en zijnen kunstenaars ten deel. Bij het begin en het einde van het Concert werd de *Brabançonne* en het *Wien Neerlandsch bloed* uitgevoerd, en rechtstaande door al de aanwezigen gehoord; de verbroedering was volkomen.

Luxemburg.— In de hoofdstad heeft onlangs eene republikeinsche demonstratie plaats gehad. De nieuwe Groothertog heeft zich niet weten bemind te maken. Het wordt hem kwalijk genomen, dat hij bijna altijd buitenslands is, terwijl ook zijn zoon aan Nizza en San Carlo boven het stille Luxmburg de voorkeur geeft. De Fransche partij maakte gebruik van de ontevredenheid, om tegen de Nassausche dynastie op te hitsen, en hiervan was de demonstratie een gevolg. Eenige honderden personen riepen "weg met den Nassauer! leve de republiek!" Zij raakten handgemeen met de politie en eenigen werden gewond. Aanleiding der demonstratie was, dat de Groothertog, die na drie maanden afwezigheid tegen het einde van Maart was teruggekomen, na weinige dagen weder naar Weenen was vertrokken.

BUITENLAND.

Italie.— Als altijd vindt de crisis zijn oorsprong in den erbarmelijken financieelen toestand des lands. Sinds het Supalpijnsche gouvernement zich met de schatten der kerken en kloosters verrijkte; sinds het de heiligschennende hand sloeg aan hetgeen den Stedehouder van Christus sedert eeuwen toebehoort, is Italië armer geworden dan het meest berooide land ter wereld. De ministers die de geldmiddelen beheeren — het arme Italië veroorlooft zich nog wel de weelde er twee op na te houden: een voor de Schatkist en een voor de Financiën — hebben te strijden met eeuwige tekorten, door steeds lagere ontvangsten en al door klimmende uitgaven. Het is dus niet te verwonderen, dat het ministerie — Di Rudini, met een program van bezuiniging opgetreden, zich tegen alle buitensporige uitgaven verzet; maar het kabinet—Di Rudini bevat elementen, die zich met die bezuinigingspolitiek maar slecht kunnen vereenigen. Zoo vroeg de minister van oorlog Pelloux, in den laatst onder presidium des Konings gehouden ministerraad, een nieuw krediet van 15 millioen voor den maak van nieuwe geweren en de minister van marine San Bon, die voor zijn collega van oorlog niet onder wilde doen, vroeg zijnerzijds een crediet van 6 millioen. Daar had men de poppen aan 't dansen. De ministers Di Rudini en Luzzatti sloegen een gat in de lucht. Waar moest dat geld van daan komen? Ja als het te vinden was door eene lucifers-belasting, en verhoogde successierechten, dan was 't nog wat; maar de minister van financiën, Colombo, verklaarde zich daar beslist tegen. En daar zoowel de ministers van oorlog en marine bij hun eisch volhardden, als de minister van financiën zijn verzet bleef volhouden, bleef er voor het ministerie, waarin de homogeniteit verbroken was, niets over dan af te treden. De Koning nam het hem aangeboden ontslag van het ministerie aan, maar belastte aanstonds Di Rudini met de vorming van een nieuw kabinet. Waarschijnlijk zal het ministerie eene reconstructie ondergaan.

— Het ministerie is als volgt gewijzigd op den grondslag van bezuinigingen bij het militaire wezen: Rudini, minister-president en minister van buitenlandsche zaken; Cadollini, financiën; Branca, openbare werken; Riciotti, oorlog; St. Bon, marine; Genalla, onderwijs; Chimeri, justitie.

Frankrijk.— Onder dagteekening van den 17 April wordt uit Constantinopel gemeld, dat aldaar in diplomatieke kringen zekere ongerustheid gekoesterd wordt met betrekking tot de laatste nota van Bulgarije, waarin de officieele erkenning van prins Ferdinand als vorst van Bulgarije wordt gevraagd. Men zoekt verband tusschen deze nota en het gerucht, dat slechts onder alle voorbehoud vermeld wordt, als zou er eenstemmigheid verkregen zijn tusschen de regeeringen van Rusland en Duitschland ten opzichte van de Bulgaarsche kwestie en zij te zamen zijn overeengekomen om als vorst van Bulgarije, aan de onderteekenaars van het tractaat van Berlijn voor te stellen een prins uit het huis Wittgenstein, hetwelk zoowel tot Duitschland als tot Rusland behoort.

Naar de *Daily News* uit Caïro verneemt, duchtte men nieuwe moeilijkheden met Turkije, daar de overbrenger van des Sultans *firman* Eyoeb, plotseling tegenbevel ontving, even vóór zijne terugreis. Men achtte deze beduchtheid gewettigd, doordien Eyoeb elke betaling van de kosten zijner missie van de zijde van Egypte afwees. — Volgens nader bericht is Eyoeb-Pacha naar Constantinopel teruggekeerd.

— Nu beginnen zelfs verschillende republikeinsche bladen in te zien, dat het niet aangaat de verstoorders van de rust in de kerken in bescherming te nemen. De *Temps* laat zich over de jongste gevallen uit, als volgt: "Het staat nu toch vast, dat men hier niet te doen heeft met eenige op zich-zelf staande incidenten, maar met een waar systeem van geweldpleging en intimidatie. De rustverstoorders geven elkander een wachtwoord, en zetten naar eene bepaalde methode hun handelingen voort, vast besloten niet te zullen rusten, alvorens zij hun doel hebben bereikt: nl. de sluiting der kerken. Het is een aanslag op de openbare orde, een vandalisme, dat in zich de kiem draagt van de grootste losbandigheid. Het *Journal des Débats* spreekt eveneens een krachtige veroordeeling over de wanordelijkheden uit en aarzelt niet daarvoor den minister president Loubet verantwoordelijk te stellen. Noch te Parijs, noch te Nancy, noch te Beauvais is een strafbaar woord van den predikstoel gesproken, zegt het blad. Misschien is men hier of daar eenigszins onhandig geweest in de keuze van het te bespreken onderwerp, maar eene onhandigheid is geen delict. Wat echter zeer wel een delict en een onduldbaar feit is, en dus eene krachtige toepassing der wet vordert, is de aanslag op de vrijheid van den eeredienst, die thans op stelselmatige wijze wordt bedreven. Wij hebben het van meet af gezegd: men had dit bedrijf in de kiem moeten smoren, om te verhoeden, dat het zich generaliseerde. Men heeft het echter niet gedaan. Zelfs hebben de rustverstoorders de meest precieuse aanmoediging ontvangen. Men heeft hun de sluiting der kerken en een scherper optreden tegen de pastoors beloofd als belooning voor hun bedrijf. Men kan er zich dus niet over verwonderen dat zij zulk een buitengewonen ijver hebben ontwikkeld. Wanneer er niet in tijds strenge maatregelen genomen worden, zal het verwekken van stoornis in de kerken een gewoonte zijn geworden en het rustig verloop der godsdienstoefeningen zal niet meer verzekerd zijn.

—Het blijkt, dat men in Frankrijk een zeer zonderlinge opvatting van het recht heeft. Naar aanleiding van de jongste rustverstoringen in de kerken heeft de minister van justitie, de heer Ricard, een circulaire tot de procureurs-generaal in de provinciën gericht. Nu, zou men mogen verwachten, dat de minister in dit document krachtig optreedt tegen de verstoorders der openbare godsdienstoefeningen. Het lijkt er niet naar. Zij worden in den aanvang van de circulaire eventjes bedreigd met de *Code Pénal*, maar daarna wendt de Minister, zich tot de geestelijkheid, en bedreigt haar met dezelfde *Code Pénal*. Hij wijdt zelfs aan dit tweede gedeelte zijner taak meer dan drie kwart zijner circulaire. De Minister gaat zelfs zoover, om in navolging van zijn ambtgenoot van binnenlandsche zaken, met de feitelijke sluiting der kerken te dreigen. „Het is juist," schrijft hij, „om aan de plaatsen van den eeredienst de bescherming te waarborgen, die de wetgever haar heeft verzekerd, dat het gouvernement betreurt, dat er zich zekere praktijken hebben voorgedaan, die er toe zouden kunnen leiden om hun het voorrecht van bescherming te ontnemen. — Onder die praktijken verstaat de minister de in Frankrijk gebruikelijke conferenties ter beantwoording van opgeworpen twistpunten die volgens hem slechts een verwijderde betrekking hebben met de prediking, dat is het onderwijs in den godsdienst en de moraal, dat een der elementen van den eeredienst uitmaakt. Hier zien wij dus een minister, die zich verstout uit te maken, wat al of niet tot het wezen van den godsdienst behoort. Intusschen moest de Minister eenige dagen geleden in de Kamer op een vraag van den heer Du Mon, wat hij al of niet tot de normale uitoefening van den godsdienst rekende, het antwoord schuldig blijven.

—De Minister van Binnenlandsche zaken heeft aan de prefecten eene circulaire doen toekomen, waarin hij hen uitnoodigt manifestatiën, samenscholingen en optochten op den openbaren weg den 1sten Meidag te verbieden. Voorts deelt hij hun voorschriften mede omtrent de door de burgerlijke en militaire overheid te nemen maatregelen van openbare orde en omtrent de wijze van handelen, ingeval het voor de overheid onvermijdelijk is beteugelend te werk te gaan. Intusschen gelooft men, dat de eerste Meidag zonder eenig ernstig vooral voorbij zal gaan.

Duitschland.— Uit verschillende plaatsen worden berichten ontvangen omtrent toebereidselen, die in de socialistische arbeidswereld worden gemaakt tot het houden van manifestaties op den 1n Mei. Het orgaan der Duitsche socialisten, de *Vörwarts*, deelt omtrent de beweging in Duitschland het volgende mede: Te Dortmund zal op 1 Mei een groote meeting plaats hebben, en te Newstadt een optocht, een vergadering onder den blooten hemel en een bal. Te Landau stelt men zich voor een vergadering in het open veld te houden, „omdat daarvoor in de stad niet genoeg ruimte zal zijn." De meeste der bladen gelooven echter, dat geen der betoogingen zal worden toegestaan.

—De *Post* beweert, dat het zoo bestreden plan om het oude Berlijnsche koninklijk kasteel uit de baten van eene loterij te verfraaien, ondersteund wordt door personen, die zich bijzonder mogen verheugen in de gunst des Keizers. Zonder voorkennis van dezen hebben die personen den wensch kenbaar gemaakt, om het kasteel, door het neerhalen van nabij gelegen huizen en het aanleggen van een terras voor tuin, te beter voor aanslagen van anarchisten te vrijwaren.

Oostenrijk.— Te Weenen vergaderden de gedelegeerden der katholiekconservatieven van Neder-Oostenrijk. Ongeveer tachtig personen vertegenwoordigende den adel, de burgerij, de geestelijkheid en den landbouwstand, waren aanwezig. Men kwam overeen, dat de Katholieken van Neder-Oostenrijk zich als eigen conservatieve partij zouden organiseeren, die bij de verkiezingen en in politieke en in sociale vraagstukken kon samengaan met de verwante partijen. Er werd een program vastgesteld, waarop niet alleen voorkomt de wijziging aller wetten en besluiten die de aan de katholieke Kerk krachtens het goddelijk recht toekomende vrijheid beperken, maar o. a. ook de eisch tot invoering der confessioneele school. Het hoofdorgaan der Duitsche Katholieken, de *Germania*, prijst de Oostenrijksche broeders zeer, om dat krachtvol optreden en spreekt den wensch uit, dat de veelbelovende beweging die zich in Tyrol en Oostenrijk openbaart, zich weldra tot alle kroonlanden der Habsburgsche monarchie zal uitbreiden, opdat het aanschijn des rijks veranderd en in christelijken zin hervormd worde.

Portugal. — Het ingetreden Paaschfeest zal ook voor het Portugeesche hof een feest van vrede en verzoening zijn. Men weet, dat er in Portugal eene zelfde verdeeldheid in de koninklijke familie bestaat welke ook sedert lang de kracht der regeerende dynastie in Spanje verzwakt. Toen Pedro I in 1826 door den dood zijns vaders Jan VI op den Portugeeschen troon werd geroepen, verkoos hij den troon van Brazilië, waar hij reeds eenige jaren vroeger tot keizer was uitgeroepen, boven dien van het moederland, maar plaatste zijne dochter, Donna Maria da Gloria op den Portugeeschen troon. Deze handeling lokte verzet uit van zijn broeder Dom Miguel, die hoogere rechten meende te kunnen doen gelden en gaf aanleiding tot een burgeroorlog welke eerst in 1833 werd beslecht. In dat jaar kwam dom Pedro zelf uit Brazilië in Portugal, steunde daar de rechten zijner dochter en overwon door den steun van Engeland. Dom Miguel, die aldus den troon weder moest verlaten, dien hij tijdelijk had bezet, begaf zich naar Rome, maar in Portugal bleef sedert eene partij, welke de rechten van den pretendent bleef steunen en aldus de innerlijke kracht der monarchie verzwakte. Deze partij zal thans verdwijnen, daar de prinsespretendenten zich met de regeerende dynastie zullen verzoenen. Samen eene lijn trekkende tegen de gevaren die de monarchie in Portugal bedeigen, zijn de afstammelingen van dom Miguel met de nakomelingen van Donna Maria overeengekomen, dat de eersten hunne troonaanspraken zullen laten varen en daarvoor opgenomen zullen worden onder de leden van het Huis Braganza. Over eene maand zal deze schikking eerst officieel bekend worden gemaakt. Hiermede vervalt de reden van bestaan voor de legitimistische partij, welke, opgaande in de dynastie, de aanhangers der monarchie belangrijk zal versterken.

Amerika. —Blijkens bericht uit Washington dreigt de Chineesche gezant niet alleen met heengaan, indien de nieuwe wet tegen de Chineezen doorgaat, maar ook met eene algemeene uitwijzing van Amerikanen uit China. Ofschoon de desbetreffende debatten over het ontwerp in het Huis slechts een half uur duurden, werd de wetsvoordracht zeer heftig gecritiseerd. Een afgevaardigde zeide, dat het voortaan overbodig was, Amerikaansche zendelingen uit te sturen om den Chineezen waarheidsliefde te leeren, want het ontwerp formuleert de erg ste woordbreuk. Andere afgevaardigden verklaarden dat Stanley niets ergers vond in de Afrikaansche wildernissen.

razonamiento que pueda el hombre hacerse á sí mismo. Trátese de ver qué semejanza existe entre ambos casos.

Dice el que suscribe lo siguiente: "Hasta el mes de Agosto de 1885 me encontré fuerte y saludable pero en dicha época empecé á sentirme cansado, triste y pesado, con cierta sensación de languidez y vértigo como si fuese á caerme de un momento á otro. Jamás pude imaginarme lo que estaba á punto de sobrevenirme. Mi paladar era malo, como también mi aliento y la boca se me llenaba con frecuencia de cierta sustancia viscosa y ofensiva. Mi apetito era poco, después de comer sufría mucho dolor, y el flato se apoderaba de mí. Me sentía dolores en el estómago y todas las mañanas padecía náuseas y vomitaba mucha flema.

"Me sentía además un dolor como el que produjera un cuchillo al herirme entre los omoplatos y aun más abajo sobre los riñones. Hallándome trabajando, cinco minutos bastaban para cansarme y en tal caso me veía obligado á tenerme de pie y reposarme así.

"Seguí, sin embargo, trabajando por algún tiempo como mejor pude, pues tenía á mi mujer y á mi familia que dependían de mí, pero era esta para mí una tarea pesada y molesta, pues tan solo el inclinarme me hacía gritar de dolor. Después de algún tiempo me quedé tan débil que apenas podía arrastrarme de un lado al otro y por fin me ví precisado á dejar mis ocupaciones. Cuando me aventuraba á salir á la calle, solía sentirme tan vertiginoso que me veía obligado á pararme con frecuencia y descansar por temor de caerme. Tan mal me hallaba, que cualquiera me hubiera creido ebrio y á menudo me veía precisado á acudir á la farmacia y tomar alguna medicina que me pusiese en condición de llegar á casa. Probé curarme con yerbas y otras medicinas y me hice visitar por el médico. pero sin hallar mejora. Seguí arrastrando mi existencia en este estado de postración hasta el mes de Abril de 1890, cuando mi mujer trajo de la farmacia un almanaque en el que leí del caso de un guarda de tren, en Manchester que había sido curado por la medicina llamada "Jarabe de la Madre Seigel," después de haberse visto desahuciado por los médicos. Escribí pues á dicho guarda y me contestó que, en efecto, le había curado el citado jarabe, y que también á mí me haría bien.

"En vista de esto, compré una botella, y después de algunas tomas me sentí mejor, y habiendo seguido tomándolo, pronto se restableció mi salud y pude volver á mis ocupaciones, y desde entonces me encuentro bien.

"Cuando siento indicios de algún desarreglo en el estómago, varias tomas me restablecen de seguida.

"Quedo muy agradecido del inmenso beneficio que he conseguido, y deseo que otros enfermos lo sepan: pues si yo hubiese conocido desde principio el Jarabe de la Madre Seigel me hubiera ahorrado cuatro años de padecimientos. He vivido en Birkdale quince años, y si alguien desea dirigirse á mí, tendré mucho gusto en contestarle.

(Firma) "Thomas Sperrin.
"Colocador de Fogones.
"28, Stamford Road, Brickdale,
"Southport, Inglaterra."

Ahora bien. ¿dónde está la semejanza entre lo ocurrido al Sr. Sperrin y el ejemplo que hemos citado acerca del caballo? Héla aquí: El caballo no cobra fuerza nueva alguna con la aplicación de las espuelas de su ginete, es sabido que nó, pero el dolor le estimula y escita su fuerza nerviosa de reserva, lo que, como consecuencia, produce el correspondiente grado de abatimiento. Así obra siempre la naturaleza. Esta no da nada gratis, todo ha de pagársele. Véase lo que dice el Sr. Sperrin en su relato, á saber: "Continué mis ocupaciones puesto que mi mujer y mi familia dependían de mí." Hé aquí su espuela. En su estado, de igual modo que en él de muchos de nosotros, era cuestión de trabajar ó perjudicar sus intereses, pero tuvo que pagar caro por trabajar cuando no se hallaba en condición de hacerle, viéndose obligado á abandonar sus quehaceres por completo, y nadie sabe cuál hubiera sido el desenlace, si el Jarabe de Seigel no hubiera llegado á tiempo oportuno. Quizás el desenlace hubiera sido el más funesto. Sea como fuere, esta medicina triunfante le salvó, y hoy se encuentra en condición de poder trabajar sin el estímulo de la espuela.

Dado caso que el lector padeciese también de indigestión y dispepsia, con sus consecuencias y síntomas penosos y alarmantes, ó si supiese de alguna otra persona que se encontrase en este estado, podrá curarse él mismo, ó hacer la indicación á su amigo, á ese efecto.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia.	Caracas.	Venezuel.	Philadelphia.
Vertrekt van New York....	April. 2	April. 13	April. 23	Mei. 3	Mei. 12	Mei. 21
Komt aan te Curaçao	„ 5	„ 19	„ 29	„ 9	„ 18	„ 27
Vertrekt van „	„ 9	„ 20	„ 30	„ 10	„ 19	„ 28
Komt aan te Pto. Cabello	„ 10	„ 21	Mei. 1	„ 11	„ 20	„ 29
Vertrekt van „	„ 11	„ 21	„ 2	„ 11	„ 20	„ 30
Komt aan te La Guayra..	„ 12	„ 22	„ 3	„ 12	„ 21	„ 31
Vertrekt van „ ..	„ 15	„ 26	„ 5	„ 14	„ 24	Juni 3
Komt aan te Pto. Cabello	„ 16	„ 27	„ 6	„ 15	„ 25	„ 4
Vertrekt van „	„ 16	„ 27	„ 6	„ 16	„ 25	„ 4
Komt aan te Curaçao	„ 17	„ 28	„ 7	„ 17	„ 26	„ 5
Vertrekt van „	„ 19	„ 29	„ 9	„ 18	„ 27	„ 7
doet La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 20	„ 30	„ 10	„ 19	„ 28	„ 8
Komt aan te New-York..	„ 26	Mei. 6	„ 16	„ 25	Juni 3	„ 14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van Curaçao......	April. 9	April. 20	April. 30	Mei. 10	Mei 19
Komt aan te Maracaibo......	10	21	Mei. 1	11	20
Vertrekt van „	16	26	6	15	25
Komt aan te Curaçao........	17	27	7	16	26

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao.....	April. 8	April. 19	April 29	Mei. 9	Mei. 18
Komt aan te Coro..........	9	20	30	10	19
Vertrekt van „	17	27	Mei. 7	16	25
Komt aan te Curaçao.......	18	28	8	17	26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao